

Cornelis Corver

Weg uit 'het broodhuis'

Soms moet je doen
wat je geweten
je ingeeft.

Jan Willem Straatman en Cornelis Corver, predikanten in Groningen van respectievelijk 1850–1867 en 1866–1867, waren al van de moderne richting toen ze in 'Stad' kwamen. Maar in het jaar 1867 radicaliseerden zij pijlsnel: het modernisme ging hen niet ver genoeg. Twijfel werd tot ongeloof in de historiciteit van (verhalen uit) bijbelse geschriften. Ongemak óver werd tot afwijzing ván antropomorfisch godsgeloof en van de praktijk van het bidden en navenant ook van de zin van rituelen en feesten.

Daarom legden zij het volgende dilemma voor aan de gemeente: als die niet binnen vierentwintig uur hun voorstel zou aannemen de christelijke feesten af te schaffen, evenals de rituelen van doop en avondmaal, en gebeden voortaan 'wensen' te noemen, dan zouden zij onmiddellijk aftreden.

De ledenvergadering ging niet akkoord. Dus stonden zij op straat en moesten een nieuwe baan vinden. Overigens kregen zij als afvloeiingsregeling een jaartractement van 2200 gulden en een weduwenvoorziening voor hun vrouwen (die hen zeven en zes jaar zouden overleven).

Straatman schreef een verantwoording over zijn aftreden, die twee herdrukken kreeg en werd een productief journalist. Hij schreef in veelgelezen tijdschriften, maar stierf al in 1882, bijna 57 jaar oud. Corver werd zeventig, maar de verantwoording die hij schreef bracht niet zo veel op. Eerst was hij nog directeur van een gasfabriek in Assen, waar hij vrij spraak kreeg van een aanklacht wegens geweldpleging. Later bleek hij wegens verzuim ontslagen als koetsier bij de brandweer. Nog later, zwierf hij, berooid, in Parijs waar hij stierf in 1903... <<

